

Un estudi universitari avala la reivindicació històrica de crear un equipament cultural dedicat íntegrament a la cançó d'autor: L'Ateneu de la Cançó és tan viable com necessari

L'informe, realitzat per la sociòloga Gemma Ponsa i Vilamajó i tutoritzat pel professor en ciència política i exregidor de l'Ajuntament de Barcelona, Ricard Gomà, fa evident l'**oportunitat històrica i estratègica per a Barcelona d'erigir-se com a capital europea del gènere de la cançó d'autor**

Segons els experts, l'*Ateneu de la Cançó* podria encaixar com a nou projecte de gestió cívica dins el programa **Fàbriques de Creació de l'Ajuntament de Barcelona**, que fins ara ha donat espai a les disciplines del circ, la dansa, les arts visuals i les arts escèniques, però **mai a cap iniciativa dedicada als gèneres musical i literari**

Pere Camps, director del Barnasants: *“L'Ateneu de la Cançó és una reivindicació històrica no només del Barnasants sinó del conjunt de cantautors i cantautores d'aquest país. La cançó d'autor necessita més que mai d'un espai de programació estable, de creació, de trobada i de memòria històrica. I Barcelona i Catalunya necessiten més que mai tornar a ser un punt de referència cultural d'escala internacional. Per això, demanem a les administracions públiques la màxima celeritat per fer realitat aquest projecte el 2021.”*

Un *Ateneu de la Cançó* a Barcelona. Un equipament dedicat íntegrament al gènere de la cançó d'autor, dotat d'una sala-auditori amb programació estable, un centre d'arxiu i documentació sobre el gènere, aules i tallers de formació per a escoles i jovent, bucs d'assaig, un programa propi de creació i residències d'artistes, i un espai de bar-restaurant com a punt de trobada informal per als amants i seguidors d'aqueste gènere. Això seria, a grans trets, el nou *Ateneu de la Cançó* que impulsa l'Associació República de la Cultura, entitat que organitza anualment, entre d'altres, el Projecte de cultura de xarxa – Barnasants Cançó d'autor.

Per fer-ho realitat, i davant els esculls administratius que s'ha trobat l'entitat cada cop que ha proposat el projecte a les administracions catalanes, l'associació va encarregar un estudi que analitzés les necessitats i prioritats del sector, les possibilitats jurídiques, financeres, i administratives de dur a terme el projecte, i els beneficis que això suposaria per al conjunt de la societat barcelonina i catalana. El resultat d'això és l'estudi *Disseny d'un projecte municipal de gestió ciutadana: l'Ateneu de la Cançó*, elaborat per la sociòloga i especialista en gestió cultural, Gemma Ponsa, sota la tutorització del professor i doctor en ciència política i ex-regidor de l'Ajuntament de Barcelona, Ricard Gomà. Aquest document ofereix una perspectiva acadèmica sobre la viabilitat i la necessitat que Barcelona, com a capital de Catalunya, basteixi un espai cultural dedicat al gènere de la cançó d'autor.

El president de l'associació República de la Cultura i director del Barnasants, Pere Camps, fa anys que reclama a les diverses administracions catalanes una aposta decidida per aquest espai. També un gruix considerable dels treballadors de la cultura, activistes i cantautors i cantautores demanen a l'administració una llar per a la Cançó, que posi fi a **la intermitència i la precarietat dels professionals**. Ara aquest estudi no només demostra la necessitat d'aquest equipament per tal de combatre la precarietat del sector, sinó que, a més, fa palès que una aposta decidida per un espai d'aquestes característiques podria, de nou, convertir Barcelona en un referent cultural internacional i, per tant, contribuir a **la consolidació de l'empremta de Barcelona, com a epicentre cultural d'escala europea**.

En aquest sentit, l'estudi fa èmfasi en la genuïnitat catalana i barcelonina del gènere de la cançó. Segons Ponsa, *“la Cançó com a gènere, pel que fa a l'Europa Occidental, clava les seves arrels en el món trobadoresc medieval. És cert que la cançó d'autor a Catalunya va esdevenir realment popular als anys seixanta i setanta, però aquell no en fou l'inici sinó que fou la darrera època d'una tradició ininterrompuda des dels temps dels trobadors. De fet, la llengua catalana neix del braç de la Cançó, que és, alhora, una eina d'expressió política i d'amor.”*. Per això, una de les reflexions més importants del report és que **“actualment no hi ha cap país o ciutat del món que sigui pioner en aquest gènere cultural. I per tant, es pot aconseguir que la gent miri Barcelona com ho fa des de l'òptica cultural de Viena, Sevilla, Londres, etc.: en el nostre cas, el lloc on la Cançó d'autor contribueixi al perfil i a l'empremta de Barcelona.”**

L'estudi també fa evident el fet que els pressupostos de cultura dels governs catalans **“s'han allunyat històricament de la mitjana del 2% europeu”** i de com les polítiques públiques culturals s'han centrat en **“política patrimonial i la inversió en equipaments”**. Així mateix, també denuncia com a l'àmbit municipal **“s'han impulsat tradicionalment relacions de tipus proveïdor-client, en perjudici de l'activació ciutadana”**.

L'estudi de Ponsa analitza i compara altres experiències d'equipaments culturals similars de la ciutat cedits a la gestió ciutadana o comunitària, com ara **l'Ateneu Popular de 9 Barris; la xarxa pública de centres cívics com el Centre Artesà Tradicionàrius, la sala Beckett, o com els equipaments del Programa Fàbriques de Creació**. En aquest sentit, l'estudi va més enllà de l'estricta anàlisi i vesteix una proposta jurídica i administrativa per a l'*Ateneu de la Cançó*: la col·laboració entre l'administració i una associació amb una clara vocació pública. Així, l'estudi conclou que **“la Cançó necessita d'un espai de titularitat pública estable, un espai referent a la capital catalana, que permeti continuar amb la mateixa qualitat i professionalitat però tenint cura de la valorització que mereix aquest gènere i el seu sector per part de les administracions i, concretament, de l'Ajuntament de Barcelona”**. I el que es vol és un **“espai amb una identitat única, i que els seus usos es destinin plenament a la creació, producció, formació, divulgació i exhibició de la Cançó**.

Per al president de l'associació República de la Cultura i director del Barnasants, Pere Camps, l'estudi és “la prova definitiva que les administracions públiques de Catalunya tenen un deute amb la cançó”. Per aquest motiu, Camps ja ha fet arribar l'estudi en qüestió al President de la Generalitat, la batllessa de Barcelona, el ministre de cultura i la presidenta de la Diputació de Barcelona. *“Els hem demanat una reunió el més aviat possible per posar fil a l'agulla a aquest projecte de país. Només en podem esperar una resposta positiva de tots ells.”*

Aquí podeu descarregar el projecte de l'[ATENEU DE LA CANÇÓ](#)

Per a més informació podeu contactar amb [Maria Permanyer -mpermanyer@comedianet.com](mailto:mpermanyer@comedianet.com)